

indfødt Lauenburger, som har anvendt megen Omhu, og til ham har sluttet sig en meget agtet dansk Statsretslærer, der vistnok ogsaa selv har sat sig meget ind i disse Forhold. Det er ved meget lærde og meget omhyggelige Undersøgelser af den sachsiske Lehnret, at man har villet paavise, at alle agnatiske Præten- sioner paa Lehnshertugdømmet Holsteen vare tilintetgjorte, fordi de Vedkommende ikke skulde have tagtaget de behørigte Former ved at erhverve Samsforlehningsbreve. En saadan Mening er, som sagt, først fremkommet i den senere Tid, men har kun faaet en meget lille Udbredelse udenfor Danmark, idet det meget vidtløftige Arbejde, hvori disse Under- søgelser ere anstillede, vel for størstedelen ere trykte, men ikke er kommet ud og alt- saa ikke har kunnet være underkastet de Prøvelser, som et saadant Arbejde behø- ver. At den russiske Keiser skulde have villet renoncere paa de gottorppe Rettigheder, kan man saaledes paa ingen Maade formode, og selv om han for sin egen Person og for sin egen Linie kunde have været tilbøielig til at opgive sine Arvepræntioner, saa er dog den russiske Keisers Tænkemaade saa scrupuløs, saa samvittighedsfuld i den Henseende, at han paa ingen Maade vil opgive de yngre Liniers Rettigheder, og derfor opstode de gottorppe Forbehold. Disse gottorppe Forbehold ere to, det ene er Forbeholdet af de yngre Liniers Ret, som synes den mindst farlige, fordi den gaaer ud paa, at dersom Keiseren af Rus- lands Mandsstamme skulde uddøe, medens endnu Prindsen af Glücksborgs Mandsstamme var til, da skulde de yngre Linier ikke være bundne ved den nu trufne Ordning. Disse Linier ere den forrige sgl. svenske Linie, som forøvrigt snart vil være uddød, og dernæst den stor- hertugelig oldenburgske. Saasnart jeg blev be- kjendt med Londonnerprotocollen, Warschauer- conferencerne og Alt, hvad der staaer i For- bindelse med denne Sag, sandt jeg, at det var dette Forbehold, som for os var det meest uhel- dige, men jeg indsaae tillige strax Rimeligheds- den af, at man ikke har været istand til at undgaae det. Nu har imidlertid den høitag- tede Prerierminister udtalt, at man havde For- haabning om, at den yngre gottorppe Linie

wilde renoncere, og det er vistnok Noget, som i høi Grad er ønskeligt, og da en vis Spæn- ding, som tidligere har fundet Sted imellem det keiserlige russiske Huus og den oldenburgske Linie, turde være ophørt, saa er det maaskee ikke umuligt at bringe dette tilveie; thi man kan ikke nægte, at det i sig selv vilde være en stor Abnormitet, om dette Forbehold skulde sættes i værk, idet det vilde medføre, at, selv om Thronen var besat med en Agnat af det glücksborgske Huus, skulde under den omhand- lede Eventualitet den, som var nærmest af den oldenburgske Linie, kunne gjøre Fordring paa Thronen. Det er vist Noget, som aldrig vilde blive i værk, fordi det stred imod alle euro- pæiske Principer, men den paagældende Fyrste af den oldenburgske Linie maatte man dog see at tilfredsstille, og det kunde give Anledning til betydelige Opoffelser.

Det andet Forbehold er det, som er taget til Fordeel for selve den keiserlig russiske Linie, at, naar den nye Kongeslægts mandlige Stamme uddøer, skulde de russiske Rettigheder igjen ind- træde. Men jeg troer, at, naar vi sammen- holde, hvad der derom er vedtaget i War- schauerconferencen med Londonnerprotocollen, maa man antage, at disse Forbehold ikke kunne forstaaes anderledes, end at den russiske Linies Adkomst til en Deel, skjøndt en mindre Deel af det danske Monarchie, ved en europæisk Conference, ved den Voldgift, som Stormag- terne paa den Maade ville udøve, skulde komme i Betragtning ved Siden af andre Hensyn, som der kunde være at tage; og jeg troer ganske sikkert, at, dersom til den Tid den egent- lige Mandsstamme af det Glücksborgske Huus var uddød, vilde en Prinds paa Spindesiden, hvad man kalder en mandlig Cognat, sandsyn- ligtvis blive udseet til Thronarving, deels fordi han havde en ældre Adkomst til den større Deel af Riget, og deels fordi han formedelst den euro- pæiske Interesse vilde have Fortrinnet. Jeg tilstaaer, at den 2den Paragraph i Londonner- tractaten ikke er saa klar, som vi kunne ønske; men der har vist stillet sig store Vanskeligheder veien, for at faae den affattet paa anden Maade; det er muligt, at man ikke kunde faae en taaleligere Maade for Danmark, at affatte den paa end den, der er valgt. Men jeg troer